

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 30C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021200275
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Melichárek
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0021200275.4

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Petrom Melichárekom, v spore žalobkyne: H. zastúpená: Mgr. Michal Gargulák, advokát, so sídlom kpt. Nálepku 8, Michalovce, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná: Generálna Prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 2.729,31 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobkyňi sumu 1.054,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.054,31 eura od 6.8.2019 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu na Okresný súd Michalovce dňa 20.1.2021 domáhala zaplatenia 2.729,31 eura s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnila tým, že uznesením zo dňa 10.05.2017, ČVS:ORP-1012/ST-MI-2015 bolo vznesené obvinenie žalobkyňi za prečin ublíženie na zdraví podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., voči ktorému bola podaná sťažnosť zo dňa 17.05.2017. Okresná prokuratúra v Michalovciach v rámci svojich zákonných oprávnení a povinností vyplývajúcich z ust. § 230 Tr. por. aktívne vykonávala dozor nad zákonnosťou predmetného trestného konania už pri vznesení obvinenia. Na základe rozhodnutia prokurátora Okresnej prokuratúry v Michalovciach, a to uznesenia zo dňa 04.06.2017, Číslo: 1Pv 693/15/8807 bola sťažnosť žalobkyňi voči uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná. Z dôvodu vyhovenia návrhu žalobkyňi na zrušenie právoplatného rozhodnutia zo dňa 03.07.2017 a to uznesením Generálneho prokurátora SR zo dňa 24.10.2017 sp. zn. IV PZ 189/17/1000-12, žalobkyňa považuje uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 10.05.2017, ČVS: ORP-1012/ST-MI-2015, ktorým bolo žalobkyňi vznesené obvinenie za prečin ublíženie na zdraví podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák za rozhodnutie nezákonné, pričom je toho názoru, že sú splnené podmienky na náhradu škody a nemajetkovej ujmy špecifikovaných nižšie, v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.. Zároveň žalobkyňa poukazuje na to, že sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia nemá odkladný účinok, nakoľko zákon odkladný účinok pri sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia nepriznáva. Žalobkyňa má za to, že uznesenie povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia zo dňa 10.05.2017 ČVS: ORP-1012/ST-MI-2015, ktorým bolo žalobkyňi vznesené obvinenie je rozhodnutím nezákonným, zakladajúcim nárok žalobkyne na náhradu škody (skutočnej škody a nemajetkovej ujmy) od žalovanej, a to v súlade s ustanoveniami zák. č. 514/2003 Z. z.. V rámci predmetného trestného konania, ktoré bolo vedené pred OR PZ Michalovce, OO PZ Strážske, bola žalobkyňa za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov zastúpená obhajcom, Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom, pričom za poskytovanie ktorých právnych služieb bola zo strany žalobkyne poskytnutá úhrada za poskytnuté právne služby v predmetnej trestnej veci v celkovej výške 554,31eura a to

na základe vyúčtovania zo dňa 04.04.2019. Z dôvodu vznesenia obvinenia voči poškodenej došlo k nadmernej psychickej záťaži a k stresu nie len u poškodenej ale aj u jej syna a rodičov poškodenej, čo len umocňovalo psychický stres a záťaž u poškodenej. Vznesenie obvinenia voči žalobkyni zasiahlo jej súkromný život aj tým, že došlo k zhoršeniu zdravotného stavu rodičov poškodenej, čo u nej umocňovalo kvalitu života a zhoršovalo jej psychický stav. Poškodená chce poukázať na to, že musela žiť s pocitom, že jej bolo vznesené obvinenie za skutok, ktorý obvinená nespáchala. Vplyvom obvinenia žalobkyni zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví, došlo u niektorých dovtedy známych osôb a rodinných známych k dištancovaniu sa od jej osoby. Z dôvodu, že o žalobkyni bolo známe, že je voči nej vedené trestné stíhanie, žalobkyňa nemohla v obci chodiť do obchodu na nákup a taktiež bola donútená nezúčastňovať sa žiadnych kultúrnych podujatí v obci, či v blízkom okolí. Z dôvodu včasného „zásahu“ zo strany generálneho prokurátora SR, ktorý zrušil vyš. cit. nezákonné rozhodnutia uznesením zo dňa 24.10.2017, ktoré bolo doručené obhajcovi dňa 02.11.2017, uplynula doba „len“ niečo vyše 5 mesiacov, došlo na strane žalobkyni k značným útrapám, ktoré mali za následok zhoršenie psychického stavu, kvality života a príjmu žalobkyne. Žalobkyňa opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že počas jeho života viedla život riadny, pričom v minulosti voči nej nebolo vedené žiadne trestné konanie, a teda bol osobou bezúhonnou. Poškodená si týmto uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 2.175,- eur. Generálna prokuratúra SR svojím listom zo dňa 17.07.2019, ktorý bol právnomu zástupcovi žalobkyne doručený dňa 05.08.2019, oznámila GP SR právnomu zástupcovi žalobkyne, že: - žalobkyni bola v príčinnej súvislosti spôsobená škoda alebo nemajetková ujma, pričom k veci uviedla aj svoj právny názor, - nebol preukázaný vznik škody za právne služby, ktorá mala vzniknúť úhradou trov vo výške 554,31 eura, z dôvodu, že časť vo výške 300,- eur nie je zaúčtovaná a časť vo výške 254,13 eura bola uhradená nie zo strany klientky, nakoľko ide o podnikateľský účet. - nebola preukázaná nemajetková ujma a preto GP SR žiadosť žalobkyne ako nedôvodnú odmietla.

3. Žalovanej sa podarilo doručiť žalobu dňa 27.4.2021. Žalovaná sa vyjadrila dňa 21.5.2021 tak, že nie sú splnené podmienky na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Pre osvedčenie nároku na náhradu škody musia byť jednoznačne preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu tak, že musí byť jednoznačne preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia, musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, tiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom dochádzalo k častým hádkam a schválnostiam, ktoré pramenili z toho, že aj keď boli rozvedení, neboli majetkovo vysporiadaní. Aj tento konflikt vznikol z dôvodu ich majetkového vysporiadania. Nikto iný pri uvedenom incidente nebol. Tvrdenia bývalého manžela žalobkyne boli v čase vznesenia obvinenia jednoznačne podporené znaleckým posudkom.

V druhom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že trestné konanie, od ktorého žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, nebolo ojedinelým či výnimočným konaním v živote žalobkyne, práve naopak, čo je žalobkyni známe. Tunajšia prokuratúra sa opakovane zaoberala podnetmi buď zo strany žalobkyne H. alebo jej bývalého manžela I. Prokuratúra eviduje celkom 10 vecí, kde žalobkyňa podala oznámenie na svojho bývalého manžela. Tieto konania boli ukončené zastavením konania na OU OVVS Michalovce. Ďalších šesť vecí je vedených v registri 1Pn, kde tri oznámenia podala žalobkyňa a tri podal na žalobkyňu jej manžel. Z predĺžených dokladov nie je zrejmé, či došlo k skutočnej úhrade fakturovanej sumy a či vznikla škoda žalobkyni ako fyzickej osobe. Z dokladov o hotovostnom vklade nie je zrejmé, že ide o úhradu právnych služieb v spojitosti s trestným stíhaním a bezhotovostnú úhradu z účtu salónu Picasso nemožno považovať za škodu, ktorá vznikla fyzickej osobe vystupujúcej v trestnom konaní. Pokiaľ ide o uplatnenú nemajetkovú ujmu, žalobkyňa svoj nárok opiera o tú skutočnosť, že do vznesenia obvinenia viedla riadny život. Nepriaznivý dopad trestného stíhania bol voči jej osobe umocnený tou skutočnosťou, že pracuje ako živnostníčka s predmetom podnikania kaderníctvo, holičstvo a vzhľadom na množstvo zákazníkov ide o osobu všeobecne známu. V mieste jej bydliska malo veľké množstvo obyvateľov vedomosť o jej trestnom stíhaní a títo ju odsudzovali, aj keď bolo známe, že obvinenia sú jej exmanželom vymyslené. Tieto skutočnosti prispeli k zhoršeniu aj jej psychického stavu, ako aj k zhoršeniu spoločenského vnímania jej osoby. Uvedené tvrdenia žalobkyne výrazne spochybňuje počet správnych či trestných konaní, ktoré sa týkali žalobkyne a jej exmanžela, realizovaných v rokoch 2015 - 2017. Preto neobstojí tvrdenie žalobkyne, že práve uvedené trestné konanie, na základe ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, malo vyvolať zhoršené spoločenské vnímanie jej osoby a zhoršenie jej psychického stavu. Daná vec nebola ojedinelým vybočením z bežného, pokojného spôsobu vedenia života s usporiadanými rodinnými vzťahmi. Nešlo o „prekvapujúcu“ situáciu, ktorá by v

spoločnosti vyvolala rozruch. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení neuviedla žiadne konkrétne dôkazy, nenavrhol svedkov ani nepredložila žiadne listinné podklady.

4. Žalobkyňa sa vyjadrila dňa 14.7.2021 k vyjadreniu žalovanej tak, že celé vyjadrenie žalovanej je účelové, nepravdivé a nelogické a to vzhľadom na rozhodnutie GP SR zo dňa 24.10.2017, kde je jednoznačne konštatované, že došlo k porušeniu zákona a že došlo k závažným pochybeniam na strane prokurátora, ktorý rozhodol protizákonne, arbitrárne a zrejme aj účelovo, keď nevyhovelo sťažnosti žalobkyne resp. k pochybeniam aj zo strany očtk. V danej trestnej veci došlo nie len že k jednému nezákonnému rozhodnutiu, ale hneď k dvom rozhodnutiam o vznesení obvinenia, pričom prvé rozhodnutie o vznesení obvinenia nie je predmetom tohto konania, a preto sa k nemu nebude žalobkyňa vyjadrovať, avšak i táto skutočnosť svedčí o neobdobnosti a nezákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko i prvé uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené. Predmetné konanie vzniklo z dôvodu nezákonných rozhodnutí OČTK a závažných pochybení prokurátora, ktorý „ignoroval“ dôvody sťažnosti uvedené v samotnej sťažnosti žalobkyne voči uzneseniu o vznesení obvinenia a dokonca arbitrárne rozhodol tak, že predmetnú sťažnosť zamietol. Účelovosť celého vyjadrenia len preukazuje konštatovanie žalovanej, ktorá vo veci uviedla, že k trestnému stíhaniu nemuselo dôjsť, ak by neboli vážne narušené medziľudské vzťahy a nevyporiadané majetky medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom, nakoľko k trestnému stíhaniu by nedošlo, ak by si bývalý manžel nevymyslel zranenie resp. napadnutie žalobkyne a prokurátor a poverený príslušník by dodržali zákon a postupovali by nie účelovo, ale odborne.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.12.2021. Pojednávanie sa zúčastnila žalobkyňa ktorá k veci uviedla, že „vďaka generálnej prokuratúre sa mi podarilo vlastne získať, lebo túto GP vydala voči mne vlastne, že ma uznáva za vinnú, čo sa skutok nestal. To čo som si prežila ja a môj syn, neviem, či môžem všetko tu vyrozprávať, koľko som si vlastne užila aj s ľuďmi, keďže je to v dedine. Koľko bolo toho psychického zaťaženia, koľko som chodila na polície. Nič horšie sa vám nemôže stať, keď ste obvinený za niečo, čo ste nespáchali len preto, lebo niekto má viac známych. Keďže pán prokurátor, ktorý vydával rozhodnutie, je hneď z vedľajšej dediny a bolo veľmi jednoduché vyjsť v ústrety môjmu exmanželovi v tomto smere, že dal voči mne, ani, podľa mňa, poriadne spis nečítal, obvinenie. Kdež môj právny zástupca by vám vedel napísať, alebo vyrozprávať, by som povedala román, koľko som sa mu naplakala a koľko som sa mu vlastne natelefonovala, keďže skutok sa nestal. Cítila som krivdu. Nakoniec sme museli písať na GP, aby vlastne to stiahla, pretože to bolo založené na nepravdivosti. Domáham sa pravdy, pretože fakt ten skutok sa nestal. Obvinenie bolo vznesené voči mojej osobe neprávom. Chcem iba toľko dodať, že každému by som priala zažiť, aké je to strašné, keď vami ľudia opovrhujú, keďže som kadernička a mnoho ľudí ma pozná, žiť v dedine, keď niekto na vás poukazuje prstom, že ste niečo spáchala a pritom to tak nie je. Alebo niektorí dokonca aj vedeli, že to tak nebolo, ale že sa mi posmievali. Môj syn mal problémy chodiť do školy. Musel chodiť na autobusovú zastávku. Čo si prežil on, koľko sa bál, že ma zatvoria do väzenia, lebo viete, keď bol malé dieťa, tak nemal predstavu, že čo to obnáša. Bál sa ostávať doma. Chodil so mnou na políciu, vypočutia a nebolo to veľmi jednoduché. Chcem dodať, že psychicky som to ustála vďaka mojej mame, ktorá bohužiaľ už nie je medzi nami. Ani vám nechcem hovoriť o koľko peňazí som prišla, keďže som nebola schopná v práci fungovať. Nebola som schopná vôbec ani doma. Vyhýbala som sa ľuďom. Nie sú to jednoduché veci. Chcem, aby tento súd bol voči mne spravodlivý a žeby mi proste uznal to, čo mi patrí.“ Súd ponechal vyjadrenie žalobkyne, tak ako ho uviedla do zápisnice z dôvodu autentickosti vyjadrenia sa k veci. Právny zástupca žalovanej sa opýtal, aký bol vzťah žalobkyne k jej manželovi. Žalobkyňa sa vyjadrila, že vzťah k manželovi bol dobrý. K zhoršeniu došlo po rozvode a žalobkyňa uviedla veci, ktoré obsahujú jej podania a je to v spise. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, koľko bolo konaní medzi žalobkyňou a jej manželom, tak žalobkyňa sa vyjadrila, že to bolo veľmi veľa konaní. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či žalobkyňa podala trestné oznámenie vo veci týrania blízkej osoby, tak žalobkyňa uviedla, že áno. Ešte uviedla, že zmenili kvalifikáciu trestného činu. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či vie žalobkyňa, ako skončila vec týrania blízkej osoby, tak povedala, že áno. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či bol manžel žalobkyne odsúdený, žalobkyňa uviedla, že bol v cpz, ale nebol odsúdený. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či žalobkyňa vie prečo nebol jej manžel odsúdený, žalobkyňa uviedla, že sa nepotvrdil syndróm týranej osoby u žalobkyne. Právny zástupca žalovanej uviedol, že chcel týmto poukázať, že bolo zastavené trestné stíhanie z dôvodu, že pani žalobkyňa nebola týraná. A z tohto dôvodu takisto manžel pani žalobkyne žaluje SR o náhradu škody, ktoré konanie sa vedie takisto na tomto súde. Súd odročil pojednávanie za účelom ďalšieho dokazovania.

6. Súd pokračoval v pojednávaní dňa 28.2.2022 a to výsluchom svedka I., ktorý sa vyjadril, že „no tak mama veľmi plakala, veľmi zle to znášala to obvinenie. Stále som len počul plač. Snažila sa to skrývať, ale veľmi jej to nešlo. Bola z toho zničená a nevedela spať. Veľakrát som si všimol, že bola dlho do noci hore. Aj kvôli tomu som vlastne prestal chodiť na autobuse do školy, lebo som počul ako ju ľudia ohovárajú, moju mamu. Môjho kamaráta dedo on viezol svojho syna do školy, tak aj mňa viezol rovno. Som prestal chodiť na autobuse. Bolo to veľmi zlé obdobie pre moju mamu, veľmi sa to poznačilo na nej ako tak, že bola psychicky zle na tom.“ Súd ponechal vyjadrenie svedka, tak ako ho uviedol do zápisnice z dôvodu autentickej vyjadrenia sa k veci. Na otázku právneho zástupcu, či sa stretávala žalobkyňa s niekým v obci, svedok odpovedal, že nie. Na otázku, ako vnímal svedok obvinenie žalobkyne, tak uviedol, že vnímal to veľmi zle a jednak podľa neho to bolo absurdné. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, aký má vzťah svedok so svojou matkou, svedok uviedol, že je to jeho mama, ktorú veľmi ľúbi a na otázku, či sa stretáva so svojím otcom aký je k nemu vzťah, odpovedal, že nie, nestretáva sa a v podstate s ním nemá žiaden vzťah. Právna zástupkyňa žalovanej chcela prečítať časť z uznesenia prokuratúry, kde bola zamietnutá sťažnosť otca, v ktorom len bolo uvedené, že vzhľadom na to, že svedok je naviazaný na svoju mamu, jeho výpovedná hodnota je trocha znížená. Súd doplnil, že šlo o citáciu z uznesenia prokuratúry na dotvorenie výsluchu.

7. Svedok U. uviedol na pojednávaní dňa 28.2.2022, že „no tak odkedy bolo uznesenie o obvinení, tak bola psychicky na tom veľmi zle. My sme si veľa volali. Stále to proste nezvládala, stratila klientelu. Z dediny kde býva, už nikto ku nej nechodil. Keď sme boli niekde na nákup, stretli sme nejakú zákazničku, tá sa radšej otočila od nej, proste nepozdravila jej, proste ju ignorovali. Veľmi bola zle na tom psychicky. Ani na dovolenku sme dokonca nešli v tom roku proste, lebo nechcela, nezvládala to vtedy. A hlavne, ľudia sa k nej otočili chrbtom, veľa. Na ktorých by ani nebola povedala. Fakticky všetky zákazničky od nej, nieže všetky, ako tak, ale určitá časť sa odvrátila, našla si inú kaderníčku a už nechodili ku nej. Dostalo sa jej to uší, lebo oni sa poznajú, tak povedali, že prečo tam nešli a tak. Vďaka tomu obvineniu. Takže zhruba asi toľko.“ Súd ponechal vyjadrenie svedka, tak ako ho uviedol do zápisnice z dôvodu autentickej vyjadrenia sa k veci. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, v akom konkrétnom vzťahu sú svedok a žalobkyňa, svedok uviedol, že sú priateľmi, nežijú v spoločnej domácnosti ale stretávajú sa.

8. Svedkyňa W. uviedla na pojednávaní dňa 28.2.2022, že „s H. sme veľmi dobré kamarátky, sme prakticky spolužiačky zo strednej a poznám ju akože ako osobu aj celkove aká je. Po tomto incidente čo sa stalo s I. tak bol iný človek, hej? Po psychickej stránke veľmi to zlé znášala, lebo sme dosť v úzkom kontakte čo sa týka s H. Navštevujeme sa, čo sa týka, aj rodinne. Veľmi zle to znášala, že na ňu tak krivo, že ju krivo obvinil, že mu niečo urobila. Obvinil ju z toho, čo sa vôbec ani nestalo, hej. Tak my sme prakticky spolužiačky, tak sme v tom istom fachu. Dosť veľa som počula aj o nej, čo mi hovorili ľudia. Že čo sa vlastne stalo H., čo to je vlastne. Že oni už tam asi nepôjdu a také proste, stále o tom. Snažila som sa stále porozprávať o tom, že nie je to pravda, že im to vyvrátiť, že na základe nejakých počutých vecí, hej, že čo sa vlastne stalo. Že nie je to pravda, hej, ako počúvajú, a ako to počuli. Tak viem, že H. čo sa týka aj z tej dediny, jej chodilo dosť veľa ľudí a zvlášťne je, že to prestali, vtedy. Že dosť ju tam aj obviňovali z toho. Nevie, aké sú tam vlastne, lebo H. prakticky býva tam, kde bývajú aj rodičia I. akože svokrovci. Tým pádom viete, dosť veľa ľudí, asi si myslím, že dávali jej za vinu, hej. Verili, hej. A ona dosť bola na tom tak psychicky zle, že no. Tak vám poviem, že dosť som ju aj snažila sa, že H. bude všetko dobré. Ona sa bála, aj čo sa týka toho, že stratí tých ľudí, zákazníkov. Čož aj stratila, hej. Takže asi zhruba toľko, že plakala mi dosť veľa. Snažila som sa ju aj zobrať, že niekam ideme. Nechcela veľmi, lebo každý na ňu bude pozeráť, že ona zle niečo urobila, hej. Takže poznám ten pocit, lebo niekedy tiež človek nejaké veci mal v minulosti, takže viem, že ako to znášala, určite, keď na ňu niekto krivo niečo povie a nie je to pravda, hej. Tak sa cíti, ja si myslím, že taká krivdená, hej. Že niečo sa nestalo a hovoria o nej, že sa stalo. Tak si myslím, že no.“ Súd ponechal vyjadrenie svedkyne, tak ako ho uviedla do zápisnice z dôvodu autentickej vyjadrenia sa k veci. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či svedkyňa vie povedať, keď uviedla, že žalobkyňa bola v zlom psychickom stave, či postúpila žalobkyňa nejakú liečbu, resp. či brala lieky, k tomu svedkyňa uviedla, že nie je si istá, či žalobkyňa podstúpila takúto liečbu, zároveň či brala lieky, k tomu uviedla, že predpokladá, že každý v takejto situácii by bral lieky, ale čo sa týka jej konkrétne, tak uviedla, že ona sa snažila byť pre ňu tou psychickou podporou v tej situácii. Na otázku súdu, čo vie bližšie povedať k odlivu zákazníkov od žalobkyne, svedkyňa uviedla, že jednak pozná prácu pani žalobkyne. Svedkyňa má takisto kaderníctvo a preto vie, že k tomu odlivu zákazníčok došlo, lebo dosť ich prešlo ku svedkyňi. Na otázku súdu, či už aj predtým niečo znášala, nejakú kritiku napríklad, alebo niečo také, alebo keď niekto ju nespravodlivo obvinil, svedkyňa k tomu uviedla, že toto krivé obvinenie podľa nej žalobkyňa znášala ešte viac ako svoj vlastný rozvod.

9. Svedkyňa F. uviedla na pojednávaní dňa 28.2.2022, že „Takže, to obdobie, keď sa to stalo, tak viem, že H. bola veľmi nešťastná, bola na tom psychicky zle a keďže si spolu telefonujeme a píšeme každý deň skoro, takže s ňou prežívam všetky traumy aj radosti. Viem, že vtedy na to bola naozaj veľmi zle, pretože vravela, že ju obvinili z takých vecí, ktoré sa mi zdajú úplne absurdné a tým pádom stratila zákazníkov, ľudia sa k nej otočili chrbtom a proste nebolo to dobré obdobie pre ňu. Vôbec. To je asi všetko.“ Súd ponechal vyjadrenie svedkyne, tak ako ho uviedla do zápisnice z dôvodu autentickosti vyjadrenia sa k veci. Na otázku právneho zástupcu, či sa stretávali aj osobne s pani žalobkyňou, svedkyňa uviedla, že áno. Na otázku, kde sa stretávali, svedkyňa odpovedala, že chodila k nej do kaderníctva na kávu. Na ďalšiu otázku, že kde v tom čase pracovala, svedkyňa odpovedala, že pracovala vo fitness centre v Michalovciach. Na otázku, či má svedkyňa vedomosť, kedy bola žalobkyňa obvinená, svedkyňa uviedla, že bolo to približne niekedy v jari 2017. Na otázku, či svedkyňa vie, že či bolo zo strany súdu zakázané priblíženie a vstup do obydlija zo strany manžela pani žalobkyne, svedkyňa uviedla, že áno, vie o tom. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či boli v dennodennom kontakte, svedkyňa uviedla, že áno. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či svedkyňa vie o tom, v rámci nadväznosti na tento incident, či žalobkyňa absolvovala nejakú psychologickú liečbu, tak svedkyňa uviedla, že nevie o tom. Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či má vedomosť o tom, že žalobkyňa podala nejaké trestné oznámenie na svojho manžela, tak svedkyňa uviedla, že má vedomosť o niekoľkých trestných oznámeniach vzhľadom na to, že manžel žalobkyne chodil do jej domu a kradol jej veci. Na otázku, že či svedkyňa má vedomosť o tom, že boli podané trestné oznámenia aj zo strany manžela pani žalobkyne, uviedla, že áno, mám o tom vedomosť, že boli podané nejaké. Na otázku, či aj tie ostatné oznámenia žalobkyňa brala tak zle, tak svedkyňa uviedla, že áno, hlavne to, že žalobkyňa musela chodiť toľko na políciu.

10. Žalobkyňa vo svojej záverečnej reči uviedla, že predmetná žaloba bola podaná dôvodne a to čo aj do výšky aj do rozsahu.

11. Žalovaná vo svojej záverečnej reči uviedla, že žalobkyňa si uplatňuje škodu titulom majetkovej ujmy, úhradou sumy 2.729,31 eura, ako aj úroky z omeškania od 6.8.2019. Odôvodňuje svoj nárok od uznesenia príslušníka OO PZ Strážske, ktorý konanie voči nej, kedy bolo vznesené obvinenie, postúpil na priestupok. Podmienky pre splnenie a priznanie majetkovej ujmy, alebo náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 neboli splnené. Takže, vzhľadom na uvedené mám za to, že žalobkyňi nemá byť priznaná náhrada škody.

12. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, ako aj výsluchom žalobkyne a svedkov, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

13. Uznesením ORPZ Strážske, odbor poriadkovej polície ČVS: ORP-1012/ST-MI-2015 zo dňa 10.5.2017 (č.l. 10) vzniesol žalobkyňi obvinenie za prečin ublíženie na zdraví podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť na skutkovom základe tak, ako je uvedené v odôvodnení predmetného uznesenia. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce zo dňa 04.06.2017, Číslo: 1Pv 693/15/8807 bola sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná. Návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní bolo zo strany Generálneho prokurátora SR vyhovelé a to uznesením zo dňa 24.10.2017 sp. zn. IV PZ 189/17/1000-12, ktorý bol obhajcovi doručený dňa 02.11.2017 a ktorým vyhovel návrhu žalobkyne v celom rozsahu, zrušil rozhodnutia prokurátora a povereného príslušníka a vec vrátil na ďalšie konanie (č.l. 26 a nasl.). Okresný úrad Michalovce, Odbor všeobecnej vnútornej správy. rozhodnutím zo dňa 19.12.2018, číslo: OU-MI-OVVS-2018/016877, zastavil priestupkové konanie (č.l. 38 a nasl.). Generálna prokuratúra SR oznámila žalobkyňi listom zo dňa 17.7.2019 (č.l. 56 a nasl.), že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie jej nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 1 písm. a) a c) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák.č. 514/2003 Z.z.“), tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

17. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím.

18. Podľa § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) bod 1. a písm. f) zák.č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru,³) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

20. Podľa § 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

21. Podľa § 6 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

22. Podľa § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

23. Podľa § 17 ods. 1 až 4 zák.č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a) (1) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadošťučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (2) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. (3) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. (4)

24. Podľa § 18 ods. 1 a 3 zák.č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. (1) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. (3)

25. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa čl. 39 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „LZPS“), každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

27. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (1) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. (2)

29. Predmetom tohto konania je žalobkyňou uplatnená náhrada škody a náhrada nemajetkovej ujmy, vrátane príslušenstva, ktorá škoda a nemajetková ujma mali byť žalobkyni spôsobené uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 10.5.2017 a uznesením Okresnej Prokuratúry Michalovce o zamietnutí sťažnosti zo dňa 4.6.2017, ktoré majú byť považované za nezákonné, pretože uznesením Generálneho prokurátora zo dňa 24.10.2017 sp. zn. IV PZ 189/17/1000-12, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne v celom rozsahu, zrušil rozhodnutia prokurátora a povereného príslušníka a vec vrátil na ďalšie konanie. Okresný úrad Michalovce, Odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím zo dňa 19.12.2018, číslo: OU-MI-OVVS-2018/016877, zastavil priestupkové konanie (č.l. 38 a nasl.). Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je v zásade dôvodná.

30. Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Ustanovenie § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. rozlišuje viaceré prípady spôsobenia škôd orgánom verejnej moci a v nadväznosti na túto diferenciáciu určuje viacero orgánov konajúcich v mene štátu. V prípade konkurencie príslušnosti Ministerstva vnútra SR a Generálnej prokuratúry SR je rozhodujúce, či prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a či podal v trestnej veci obžalobu. Keďže v tu prejednávanej veci bola prokurátorom zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, bola daná príslušnosť Generálnej prokuratúry SR pre konanie v mene štátu.

31. Žalobkyňa svoj nárok odvodzovala z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 10.5.2017 a uznesení Okresnej prokuratúry zo dňa 4.6.2017, ktoré považovala za nezákonné, pretože s poukazom na uznesenie Generálneho prokurátora zo dňa 24.10.2017 sp. zn. IV PZ 189/17/1000-12, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne v celom rozsahu a zrušil rozhodnutia prokurátora a povereného príslušníka a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že Generálny prokurátor SR zistil, že nedostatky napadnutého uznesenia predstavujú porušenie zákona, ktoré nemožno napraviť iným zákonným spôsobom. Preto vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon a toto uznesenie zrušil. Z rovnakých dôvodov zrušil aj uznesenie povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia.

32. V tejto súvislosti súd odkazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.01.2017, v ktorom Ústavný súd SR uviedol, že „ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby (či zastavením trestného stíhania), je však potrebné hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 3 listiny, ale vo všeobecnej rovine aj v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorými zasahujú do základných práv jednotlivca. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie skutočne v trestnom konaní potvrdilo (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 590/08 zo 17. júna 2008 a sp. zn. IV. ÚS 642/05 z 28. augusta 2007). Je iste právom a povinnosťou štátu zabezpečovať ochranu spoločnosti vyšetrovaním podozrení zo spáchania trestnej činnosti a jednotlivec je povinný v určenom rozsahu znášať obmedzenia z toho vyplývajúce, avšak pokiaľ orgány činné v trestnom konaní dospejú k rozhodnutiu, ktoré sa neskôr ukáže ako nezákonné, ide vo vzťahu k takto stíhanej osobe o postup porušujúci jej základné ľudské práva. Ak má byť jednotlivec povinný podrobiť sa úkonom trestného konania, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nepáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).“ Obdobne sa vyjadril Ústavný súd SR aj v náleze č.k. III. ÚS 44/2017-25 zo dňa 21.11.2017, kde uviedol, že „súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom

dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. februára 1990 sp. zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 1993 sp. zn. 1 Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 z 18. augusta 2010).“

33. Vzhľadom na vyššie uvedené možno potom konštatovať, že uznesením Generálneho prokurátora zo dňa 24.10.2017 bola fakticky konštatovaná nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 10.5.2017 a uznesenia Okresnej prokuratúry zo dňa 4.6.2017. Je totiž zodpovednosťou štátu, že jeho orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie voči osobe, pri ktorej sa neskôr zistilo, že k tomu dôvody dané neboli.

34. Okrem toho súd poukazuje aj na predbežnú informáciu Ministerstva spravodlivosti SR podľa § 9 zákona č. 400/2015 Z.z. (verejne dostupná na <https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/PI/2021/68>) o pripravovanom právnom predpise, ktorým je návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., pričom základným cieľom právnej úpravy je o.i. zrevidovať právnu úpravu jednotlivých prípadov zodpovednosti štátu za škodu, vrátane výslovnej legislatívnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím, ak sa trestné konanie neskončilo odsúdením. Z predbežnej informácie MS SR tiež vyplýva záver, že súčasná právna úprava explicitne neupravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ak sa trestné konanie neskončilo odsúdením, pričom rozhodovacia činnosť takúto zodpovednosť jednoznačne a opakovane potvrdzuje. Z uvedeného je zrejmé, že nová právna úprava má iba výslovne potvrdiť už ustálenú súdnu prax, ktorú uznáva i Ministerstvo spravodlivosti SR, ako ústredný orgán žalovanej, a preto iniciuje v tomto smere precizovanie právnej úpravy.

35. Podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. na súde je predchádzajúce predbežné prerokovanie s príslušným orgánom (§ 15 ods. 1), čo bolo preukázané odpoveďou Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.7.2019, a teda táto podmienka bola splnená.

36. Pre úspešnosť v konaní o priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, a sice existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

37. Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení, v znížení, či v inom znehodnotení už existujúceho majetku poškodeného.

38. Žalobkyňa si v konaní ako majetkovú škodu uplatnila náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, ktoré jej vznikli v trestnom konaní z dôvodu, že bola zastúpená obhajcom. Uznesením Generálneho prokurátora zo dňa 24.10.2017 sp. zn. IV PZ 189/17/1000-12, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne v celom rozsahu, zrušil rozhodnutia prokurátora a povereného príslušníka a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutím Okresného úradu Michalovce, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 19.12.2018, číslo: OU-MI-OVVS-2018/016877 o zastavení priestupkového konania spätne znamená, že nezákonné začatie trestného stíhania vyvolalo zo strany pôvodne obvinenej procesné úkony, ktoré smerovali k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov, ktoré procesné úkony by v prípade neexistencie daného rozhodnutia neboli potrebné. Náklady konania vedúceho k zastaveniu trestného stíhania sú potom v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia a boli potrebným a primeraným krokom k dosiahnutiu spravodlivosti. K vzniku majetkovej škody uplatnenej žalobkyňou tak prišlo v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím a štát zodpovedá za škodu, ktorá vznikla tým,

že obvinená vynaložila náklady na obhajobu smerujúcu k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov nezákonného rozhodnutia na obvinenej.

39. V tu prejednávanvej veci tak možno konštatovať, že majetok žalobkyne sa zmenšil v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa si ako skutočnú škodu uplatnila sumu 554,31 eura, ktorej výška vyplýva z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 3.4.2019 a ktoré trovy právneho zastúpenia súd s prihliadnutím na ich rozpis považoval za účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie žalobkyne ako obžalovanej.

40. Hoci žalovaná v rámci vyjadrenia k žalobe uviedla, že nesúhlasí s uplatnenou výškou náhrady škody, a teda spochybnila výšku náhrady škody, súd takúto obranu nepovažoval za účinnú, a to s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak strana poprie skutkové tvrdenie, uvedie vlastné tvrdenie o predmetnej skutkovej okolnosti, inak je popretie neúčinné. Žalobkyňa v konaní predložila vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 3.4.2019, z ktorého vyplýva spôsob výpočtu odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času. Žalovaná však neuviedla, ktorú z jednotlivých položiek vo vyúčtovaní neuznáva a z akého dôvodu, a preto spochybnenie výšky náhrady skutočnej škody spôsobom, že celú sumu sporuje, je s poukazom na § 151 ods. 2 CSP neúčinným popretím skutkového (a listinným dôkazom preukázaného) skutkového tvrdenia žalobkyne o výške skutočnej škody. Súd dodáva, že žalovaná spochybnila uhradenie trov právneho zastúpenia zo strany žalobkyne v časti výšky 300,- eur jej obhajcovi, avšak túto skutočnosť vyvrátila žalobkyňa čestným vyhlásením čl. 134 účtovníka žalobkyne.

41. Keďže v konaní bolo preukázané súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, a síce existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi, súd dospel k záveru, že žalobkyni vznikol proti žalovanej nárok na náhradu škody v sume 554,31 eura.

42. Trestné stíhanie, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, je spôsobilé vyvolať nielen vznik materiálnej škody, ale aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv, čo nakoniec predpokladá aj ustanovenie § 17 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z..

43. Žalobkyňa si v konaní v súvislosti s nezákonným stíhaním uplatnila tiež nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.175,- eur. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalobkyňa uviedla, že aj napriek tomu, že z dôvodu včasného „zásahu“ zo strany generálneho prokurátora SR, ktorý zrušil vyš. cit. nezákonné rozhodnutia uznesením zo dňa 24.10.2017, ktoré bolo doručené obhajcovi dňa 02.11.2017, uplynula doba „len“ niečo vyše 5 mesiacov, došlo na strane žalobkyni k značným útrapám, ktoré mali za následok zhoršenie psychického stavu, kvality života a príjmu žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že počas jej života viedla život riadny, pričom v minulosti voči nej nebolo vedené žiadne trestné konanie, a teda bol osobou bezúhonnou.

44. Pre rozhodnutie o existencii nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je rozhodujúce, že trestné stíhanie voči žalobkyni bolo zrušené pre nezákonnosť rozhodnutí vid' vyššie v odôvodnení.

45. V prípade zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby má táto v zmysle § 17 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. právo požadovať zodpovedajúcu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak a ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je výsledkom voľnej úvahy súdu.

46. Každá fyzická osoba má o.i. právo na ochranu svojej osobnosti, svojho života a zdravia, ako aj súkromia (§ 11 OZ), pričom súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život, ktorý zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými, ich rozvíjanie, čím sa napíňa a rozvíja vlastná osobnosť danej fyzickej osoby. Nezákonné trestné stíhanie môže zasahovať do súkromného života jednotlivca, do jeho cti, dobrej povesti, preto je spôsobilé obmedziť, či porušiť aj právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, tak ako to zaručuje čl. 19 Ústavy SR.

47. Výpoveďami žalobkyne a svedkov bolo preukázané, že trestné stíhanie malo vplyv aj na jej rodinný život a profesionálny život. Z uvedeného bolo možné mať za preukázané, že nezákonné trestné stíhanie malo negatívny dopad na súkromný a rodinný život žalobkyne,

resp. zasiahlo do jej osobnostných práv. Súd sa však nestotožnil so žalovanou, že k samotnému stíhaniu nemuselo dôjsť, ak by hlavnou príčinou neboli vážne narušené medziľudské vzťahy a nevysporiadané majetkové vzťahy medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom, keďže z výpovedí žalobkyne a svedkov vyplynulo, že len samotná skutočnosť vedenia trestného stíhania proti osobe žalobkyne bola dôvodom zhoršenia psychického stavu, kvality života a príjmu žalobkyne, ako aj zhoršených vzťahov v mieste bydliska.

48. Aj v tejto súvislosti je potrebné odkázať na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.01.2017, v ktorom Ústavný súd SR poukázal na to, že „každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).“

49. Právna úprava zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne nestanovuje spôsob výpočtu výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, určuje iba kritériá na jej určenie, aj to príkladmo („najmä“). Horná hranica výšky náhrady nemajetkovej ujmy je pritom limitovaná a nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu, ktorým je v súčasnosti zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

50. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadnil súd negatívny dopad trestného stíhania na žalobkyňu pričom zohľadnil kritériá uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď prihliadol na osobu žalobkyne, jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje (žalobkyňa predtým nebola trestne stíhaná); na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo (trvanie trestného stíhania voči osobe žalobkyne 5 mesiacov); závažnosť následkov, ktoré vznikli žalobkyňi v súkromnom živote (zhoršenia psychického stavu, kvality života a príjmu žalobkyne, ako aj zhoršených vzťahov v mieste bydliska), s tým, že súd mal za to, že v spoločenskom uplatnení žalobkyne následky vznikli.

51. Za rozhodujúce obdobie, v rámci ktorého súd prihliadal na zásahy do života žalobkyne, súd považoval obdobie vedenia trestného stíhania voči žalobkyňi (od vznesenia obvinenia dňa 10.5.2017 do rozhodnutia Generálneho prokurátora dňa 24.10.2017). Súd pritom neprihliadal na obdobie pred uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 10.5.2017, keď sama žalobkyňa špecifikovala ako začiatok vzniku ujmy nezákonné rozhodnutie zo dňa 10.5.2017 (čl. V žaloby), čím bol súd viazaný.

52. Súd mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedenú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením, a preto je namieste, aby žalovaná žalobkyňi uhradila aj nemajetkovú ujmu v peniazoch, keďže nie je možné ju uspokojiť inak. Súd ako primeranú určil výšku náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100,- eur za mesiac trestného stíhania (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/66/2020-138 zo dňa 16.03.2021). Keďže trestné stíhanie trvalo od 10.5.2017 do 24.10.2017, t.j. 5 mesiacov, súd žalobkyňi priznal ako náhradu nemajetkovej ujmy celkom sumu 500,- eur (100,- eur x 5 mesiacov) nie 2.175,- eur ako žiadala žalobkyňa.

53. Súd mal za to že priznaná suma nemajetkovej ujmy 500,- eur je primeraná následkom nezákonného rozhodnutia, keď pri určení mesačnej náhrady súd zohľadnil povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania, preukázané dopady trestného stíhania na osobnostnú sféru žalobkyne a okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo, ale zároveň zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa z dôvodu trestného stíhania nepodstúpila žiadnu liečbu, ani nedošlo k rozpadu jej manželského zväzku nakoľko už bola rozvedená ani k nenapraviteľnému narušeniu rodinných väzieb, ale negatívne dôsledky trestného stíhania boli dočasné. Súdom určená výška priznanej náhrady za nemajetkovú ujmu pritom nevybočuje z medzí rozsahu náhrad nemajetkovej ujmy priznávaných v obdobných prípadoch, pričom súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/169/2018 zo dňa 06.03.2019 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky vo výške 2.500,- eur); rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 37C/31/2014-126 zo dňa 11.07.2016 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky vo výške 5.000,- eur, keď poškodený bol v dôsledku trestného stíhania

o.i. aj prepustený zo služobného pomeru); rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/131/2014-328 zo dňa 09.12.2015 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 4.800,- eur, keď o.i. trestné stíhanie sa dostalo do povedomia širšej verejnosti); rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8C/227/2015-105 zo dňa 15.12.2015 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní viac ako 5 rokov vo výške 8.500,- eur, keď poškodený lekár v dôsledku trestného stíhania opustil svoje zamestnanie). Súd dodáva, že z dôvodu, že výška nemajetkovej ujmy je vecou voľnej úvahy súdu.

54. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 1.054,31 eura (554,31eura + 500,- eur), preto jej súd vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

55. Podľa § 517 ods. 1./2/ OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

57. Vzhľadom na omeškanie žalovanej dňom 23.4.2018 (doručenie zamietaného stanoviska Generálnou prokuratúrou SR) doručenu právnomu zástupcovi žalovaného dňa 5.8.2019, súd priznal žalobkyni 5% úrok z omeškania od 6.8.2018 z priznanej sumy až do zaplatenia.

58. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

59. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanej na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

60. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

61. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

62. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

63. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

64. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyni bola z uplatnenej istiny vo výške 2.729,31 eura (náhrady škody 554,31

eura + náhrada nemajetkovej ujmy 2.175,- eur) s príslušenstvom priznaná istina vo výške 1.054,31 eura (náhrady škody 554,31 eura + náhrada nemajetkovej ujmy 500,- eur) s príslušenstvom, z čoho vyplýva plný úspech žalobkyne, a to z dôvodu, že rozhodnutie o výške plnenia v časti nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu. Súd tu poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/66/2020-138 zo dňa 16.03.2021, v ktorom tunajší odvolací súd uzavrel, že „zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, keďže ho nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (porovnaj nálezy Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 142/2014, II. ÚS 399/2019).“ To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. Súd dodáva, že základná sadzba tarifnej odmeny advokáta bude vypočítaná z výšky súdom priznaného plnenia, keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Michalovce v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).